

سلبریتی کجایی؟ دقیقا کجایی؟!

حافظه جمعی، سلبریتی‌هایی را که سکوت کردند، فراموش نمی‌کند

تک خبر

«گمرک کشور: طی ۱۳ روز گذشته یک میلیون تن کالای اساسی وارد کشور شده است»

بانک مرکزی:

محدودیت‌های قانونی چک‌های برگشتی موقتاً تعلیق شد.

مخابرات:

اعتبار مکالمه تلفن ثابت مشترکان تا ۳ برابر افزایش یافت.

سازمان بورس:

وازیب مرحله دوم سود سهام عدالت سال مالی ۱۴۰۳ در حال انجام است.

وزارت رفاه:

کالای برگ سرپرستان خانوار با رقم انتهایی ۸۰۷ و ۹ شارژ شد.

چه لحظه تاریخی‌ای!

کلوزآپ

جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران حالا به نقطه‌ای رسیده که «تنگه هرمز» به مهم‌ترین صحنه نبرد تبدیل شده است. باتسلط نیروهای نظامی ایران، این شاهراه حیاتی انرژی در وضعیت بسته قرار گرفته است. در چنین شرایطی، دونالد ترامپ در ادامه مواضع آشفته خود در شبکه‌های اجتماعی، دست به دامان پنج کشور برای بازگشایی این تنگه شده است. اما واکنش‌ها چندان مطابق انتظار واشنگتن نبود. ژاپن تصمیم‌گیری را به بررسی مستقل خود موکول کرد. کره جنوبی از «بررسی درخواست آمریکا» سخن گفت و چین نیز فقط بر لزوم حفظ جریان انرژی تأکید کرد. در اروپا هم بریتانیا صراحتاً از گفت‌وگو و ارسال زیردریایی خبر داد و فرانسه تلویحاً درخواست ترامپ را رد کرد. شاید به همین دلیل بود که یک کاربر خارجی به طعنه نوشت: «ایران کاری کرده که قدرتمندترین مرد جهان در شبکه‌های اجتماعی از دیگران کمک بخواهد؛ چه لحظه تاریخی‌ای.»

عکس نوشت

دشمن گرفتار در منجلاب!

در حالی که تنگه هرمز همچنان تحت نظارت ایران است، ترامپ در ادعایی واهی از «شکست کامل ایران» سخن می‌گوید؛ اما هم‌زمان از دیگر کشورها برای بازکردن تنگه کمک می‌خواهد. همین تناقض، سوزه طنز کاربران شبکه‌های اجتماعی شده است؛ جایی که یک تصویر، وضعیت این ادعاها در جنگ با ایران را به شکلی کنایه‌آمیز روایت می‌کند.

این یک جنایت جنگی است

رئیس کل سازمان جهانی بهداشت: بمباران یک بیمارستان یا یک مدرسه «محاسبه اشتباه» نیست؛ کشتن یک نیروی اورژانس «آسیب جانی» نیست؛ گرسنگی دادن به غیرنظامیان «تاکتیک مذاکره» نیست. این‌ها جنایات جنگی هستند. تمام، واقعیت را بگوییم.

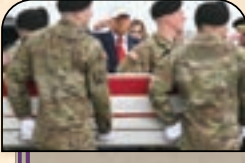
آتش بحران در افغانستان

دور دنیا

در حالی که آتش جنگ خاورمیانه بازار انرژی جهان را ملتهب کرده، درگیری خاموشی در همسایگی ایران جریان دارد. ویدئوهای منتشرشده از حمله F16 پاکستانی به انبارهای سوخت فرودگاه قندهار حکایت می‌کند؛ ضربه‌ای سنگین به افغانستان محصور در خشکی که جایگزینی سوخت برایش آسان نیست. این حمله، در پاسخ به پرتاب پهپادهای طالبان به سمت اسلام‌آباد بود. هم‌زمان، عملیات ناکام ارتش پاکستان برای ترور رهبر طالبان نشان می‌دهد که آتش بحران، آرام و بی‌صدا در حال گسترش است.

پیاده‌نظام آمریکا در «چرخ گوشت»

در میانه تنش‌های فزاینده منطقه، محمدباقر قالیباف با انتشار فهرستی از اهداف موشکی ایران در شبکه ایکس، کنایه‌ای تند به راهبرد نظامی آمریکا زد. رئیس مجلس با اشاره به انهدام رادارها، باتری‌ها، تانک‌های سوخت‌رسان و پایگاه‌های نظامی نوشت: «وضعیت فهرست اهداف روشن است؛ حالا نظر ژنرال تلویزیونی، هگزت چیست؟» او افزود آنچه امروز به عنوان استراتژی معرفی می‌شود، چیزی جز انداختن پیاده‌نظام در «چرخ گوشت» نیست؛ جایی که سربازان عادی باید اشتباهات ژنرال‌ها را جبران کنند. قالیباف در پایان با لحنی تند نوشت: «آن‌ها سربازان بیچاره را می‌فرستند تا برای اسرائیل بمیرند.»

«نه» مردم آمریکا به جنگ با ایران

خبرخوان

در حالی که واشنگتن درگیر تنش با ایران است، افکار عمومی آمریکا چندان همراه به نظر نمی‌رسد. نظرسنجی‌ها از حمایتی بین ۲۷ تا ۵۰ درصد حکایت دارند؛ رقمی که نشان می‌دهد جامعه آمریکا هنوز درباره این درگیری قانع نشده است. حتی بیشترین میزان حمایت نیز فاصله زیادی با اجماع مردمی در آغاز جنگ‌هایی چون جنگ جهانی دوم، کره یا عراق دارد.

۷۶ درصد

جنگ با عراق

۹۲ درصد

جنگ با افغانستان

۹۷ درصد

جنگ جهانی دوم

سلبریتی کجایی؟ دقیقا کجایی؟!

حافظه جمعی، سلبریتی‌هایی را که سکوت کردند، فراموش نمی‌کند

این روزها که کشورمان در برابر حملات ائتلاف آمریکایی- صهیونیستی صف‌آرایی کرده و موشک‌ها و تهدیدها، امنیت و تمامیت ارضی ایران را نشانه گرفته‌اند، صحنه‌ای عجیب نیز در فضای عمومی دیده می‌شود؛ سکوت برخی سلبریتی‌ها. همان چهره‌هایی که در بسیاری از موضوعات اجتماعی و فرهنگی پیشگام اظهار نظر بودند، حالا در برابر مسئله‌ای به بزرگی دفاع از سرزمین، یا خاموش مانده‌اند یا گاه با واکنش‌هایی عجیب، ناخواسته در زمین روایت‌های دشمن بازی می‌کنند. پرسش ساده است: «در لحظه‌ای که سرنوشت یک ملت در میان است، جایگاه چهره‌های اثرگذار کجاست؟»

ستاره‌هایی که خاموش شدند

دفاع از کشور در برابر دشمن خارجی، پیش از آنکه یک موضوع سیاسی باشد، نشانه‌ای از وطن‌دوستی و وفاداری به مردم است. سلبریتی‌ها بیش از هر کس می‌دانند که جایگاه امروز خود را مدیون همین سرزمین و مردمی هستند که سال‌ها با حمایت و توجهشان آن‌ها را به شهرت رسانده‌اند. وقتی در چنین روزهایی سکوت اختیار می‌شود، این پرسش در ذهن جامعه شکل می‌گیرد که آیا این پیوند با مردم فراموش شده است؟ خاموشی در لحظه‌های سخت، تنها یک سکوت ساده نیست؛ گاهی می‌تواند به معنای پشت‌کردن به همان مردمی باشد که نام و اعتبار یک چهره را ساخته‌اند.

دوگانه شهرت و مسئولیت

شهرت تنها یک امتیاز نیست؛ مسئولیتی اجتماعی نیز به همراه دارد. در روزهایی که مردم برای حفظ آرامش کشور در خیابان‌ها

سکوتی که در حافظه جمعی می‌ماند

جنگ‌ها روزی پایان می‌یابند، اما حافظه جمعی ملت‌ها بسیار بلندمدت‌تر از روزهای یک بحران است. مردم هرگز فراموش نمی‌کنند که چه کسانی در کنارشان ایستادند و چه کسانی سکوت را ترجیح دادند. در روزهایی که آمریکا و رژیم صهیونیستی آتش موشک‌های خود را به سوی تهران و دیگر شهرهای کشور گشودند، برخی ترجیح دادند که چیزی نگویند؛ اما در مقابل، چهره‌هایی نیز بودند که صدای مردم شدند. نمونه‌اش محسن چاوشی است که با ساخت قطعه «حسی...» کوشید روحیه‌ای تازه در میان مردم و نیروهای مدافع کشور بدمد. در نهایت، مسئله فقط چند پست در شبکه‌های اجتماعی نیست؛ مسئله جایگاه اخلاقی و اجتماعی چهره‌هایی است که بر افکار عمومی اثر می‌گذارند. روزهای سخت، آزمونی برای همه‌اند؛ آزمونی که نشان می‌دهد چه کسی در کنار مردم می‌ایستد و چه کسی ترجیح می‌دهد در سکوت نظاره‌گر باشد. بی‌تردید، پاسخ این آزمون در حافظه یک ملت باقی خواهد ماند.

